

Zeitschrift: Die Berner Woche in Wort und Bild : ein Blatt für heimatliche Art und Kunst
Band: 20 (1930)
Heft: 38
Rubrik: ds Chlapperläubli

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 22.01.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

ds Schlapperlaubi

Erscheint alle 14 Tage. Beiträge werden vom Verlag der „Bernner Woche“, Neuengasse 9, entgegengenommen.

Herbstbeginn.

Zwar's Theater ist noch stumm,
Aber sonst geht's los,
Und man amüsiert sich schon
Manchmal ganz famos.
„Tonfilm“ herrscht im Kino vor,
Bringt manch volles Haus,
Im Alhambra tobt sich die
Operette aus.

Auch das Corso-Variété
Bietet viel Genuß,
Mezgergassenschübi gibt's
Auch zum Monatschluß.
Außerdem und überdies
Geht zum „Zytlogg“ man,
Den man nun in ganzer Pracht
Voll bewundern kann.

Auf der Krampfsseite ist
Eitel Gold der Trumpf,
Auf der andern Seite steht
„Eva“ ohne Strumpf.
Hat auch sonst am ganzen Leib
Keine Toilette!
Augenklappert hoch vom Turm
Niedlich und totet.

Dha.

Der Herr Zimmerma in Randerstäg.

Wo uf em Bureau Näf, Geißler & Co. alls
het vo Ferie afa rede, het zersch der Bureau-
chef Hans Benjamin Zimmerma giftig über
d'Brülle gluegt und einisch der Dactylo, wo
süß und hli z'mondbän isch gsi für i das alt ein-
gelessene Bureau, gseit, das GStürm vo Meer
oder Bärg gäb ihm gli auf d'Närve. Das
Stümperli het druf abe e hli z'puderete Näsi
grümpft und de Propfpätze vo Dinar und
Zermatt, Trowille und Beatebärg e Mupf gä.
— Mi het du richtig, so us angeborenem An-
stand, im Bureau nümme so über d'Ferie
dijahgeriert, aber e Blinde und Toubstumme
hät ja müesse merke, daß i allne Chöpf Ferie-
plän geschupft hei. Einisch isch du nume no
der Herr Zimmerma am Namittag frueher uf
z'Bureau cho und findet di drü Bureauamdi
vertieft über ere Uswahl Badgostüm. Us sin
eigete Pult isch es grien gringelets Gebilde
gläge und am Stueßl es Modäll mit rote
Hösi ghanget. Em Herr Zimmerma hets zersch
d'Sprach verschlage und nachär het er es
Donnerwätter los gla, wie no nie. Grad viel
Drud hets em Jdi, Dora und Luise nid
gmacht, denn si hei no der ganz Namittag
hinder de Pultdehle gchropfet und mängisch,
wenns ganz still isch gi, sich plähle eise use
plaket, daß me nid rächt gwüßt het, obs
mueß ernieße oder es Lachkrämpfli verträide.

Jtem, di diverse Ferie si cho, jede Mäntig
het eis gschält und paar Tag druf e Charie
gschickt us irgend eme schöne Verli. Mit ver-
gnügte Auge und gtaedet voll Ferieerläbnis
isch de eis um z'andere ume cho. Der Korre-
spondant Juki isch sogar mit eme verbundene
Arm erschine, wo-n-er im Strandbad z'Beese
het a me Stud bleffert. — Jiz isch no der
Herr Zimmerma übrig blibe. Niemer uf em
het gemerkt, daß er Problem het unenannd
gwälzet i sin Hirni, Problem, wi alli andere
Stärbleche, wo öppe i d'Ferie öbi. Mänge
Abe hinderenannd het er Propfpätze hinderst
und furetsi gläse, nid nume der dütsch Tägisch,
sondern no der änglisch und der holländisch.
Zerschte Mal i sin Läbe het er bschloffe, o
irgend wo i nes Hotel z'ga. Süsch het er
sini drei Feriewoche immer bi der einzige

Schwöster zue bracht, wo scho zähe Jahr isch
Wittwe gsi und z'Langenthal e nätti Wohnig
het. A der lefschte Wiehnachte het di
Schwöschter di hinwüeti Zue gha, sed wider
z'verhürate, und sider het sed der beleidiget
Brueder i Stillschwige ghüllt und selbstoerständ-
lich nid im Troum dra tänkt, wider in Lange-
thal ga sini Ferie abzjize. Wohl oder übel
het er sed nach e me Ferieort müesse um
tue, denn sini Logislüt hei o furt welle und
nid chönne warte, bis si d'Wohnig hei chönne
bshlaffe. Ergo, was wett me da anders. Der
Herr Zimmerma isch sed vordho wi-n-es ume-
gmüpfts Bögeli und het fei e hli Mitleid gha
mit sich sälber.

Aendlech het er sed für ne Pangtion in
Randerstäg entschloffe. Z'Huus uf em Propspät
het gueti Gattig gmacht, d'Wirti het fründ-
lech gschribe und ob allem Vorbereite für d'Ab-
reis isch der Herr Zimmerma geng vergnügter
und geng uderernamungslustiger worde. Wa-
rum immer nume der gewüschhaft Bürokrat si?
Warum nid einisch alls dahinde la? Warum
nid sed einisch amüsiere? Warum nid wi anderi
Lüt Fröid ha am Läbe? Resultat vo allne dene
Reflexione isch gsi, daß der Hans Zimmerma,
wohlbestallter Bureauchef, dreiundvierzigjährig,
e neuu hälli Lädergofere, drü sidiig Hemli und
sage und schreibe wyhi Flanällhose ghouft het.
Wo-n-er i Lade cho isch für di Hose z'houfe,
isch er fäsch rot worde, aber es hets niemer
gemerkt und mi het ne behandelte wi ne Tennis-
gröhi, wo grad a nes Turnier reiset.

Am me ne trüebe Tag Aendts Mügschte (wi
schönnts o anders si i där rägesägnete Jahr)
isch der Herr Zimmerma i der Pangtion Bel-
voir izoge. Vor em Huus si drei Dame gfläse
und — in Betracht vo dene liechtläbige
Vorfäs, het der neu Pangtionär der Huot
zoge und es Lächle gwagt. I me ne Hotel
und de no i me ne chline, si Herre e beliebte
Artikel und meistens e hli rar, drum hei
alli Gäst d'Säls gtredt, wo der Herr Zim-
merma bim Nachtsse erschine isch und mi het
ihm rächts und linkgs huldovoll zuegnickt. Jhm
isch's im Grund gno verflixt ungmütlich gsi
und nume z'idige Hemli Numero eis, das mit
de roserote Strichli, het ihm hli inners Rid-
grat gä. Ude am Tisch si zwo jungi Herre
gsäse i Bluderhose, wo grad vo ne re Tour
si heicho. Si hei erzeltt und hli renomiert und
zwisehe ine immer d'Chöpf zäme gtredt und
— nach Ansicht vom Herr Zimmerma — wer-
schamt glahet. Er isch du, nach e re tadellose
Verbeugung nach allne Syte, use und vor em
Hotel use und abe gspaziert. Dinne im Salon
si gwüß zwängg alti und jungi Frouezimmer
um di zwo Gangge vo Tourischte ume gsäse
und hei mängisch gschrait, wi ne Schar Hüh-
ner. Der neu Pangtionär isch frueh i ds Bett,
het d'Hose under d'Madrake gleit, was er süsch
nume alli Jahr einisch macht, und het rächt
guet gschlaffe, trohdäm dunde im Wexaal gwüß
viermal hinderenannd der Gramophon glunge
het: „Auch du wirst mich einmal betrügen...“
— „Scho rächt!“, het der Herr Zimmerma tänt
und sed gäge d'Wand gshfirt.

Am andere Tag hets i Gottsname wider
gränet. Zum Morgenässe si chum es Doze
im Saal gsäse. Guet hets gschmädt, di chnus-
perige Wegg und der guldgäll Honig. Mi
het em Herr Zimmerma mit ußerordentlicher
Zuvorkommehet di Sache abegreicht, aber im-
mer grad wenn er het welle fründlech lächle,
hei d'Lüt uf di anderi Syte gluegt. So isch
es der ganz Tag gange, mi het verbindlech
gantwortet, wenn er het hie und dert e Spruch
über z'Wätter abradt, aber de si di Froue
hinderst us em Zimmer oder hei grad drin-

gend öpper anderem müesse öppis ga bringe.
D'Manne, di wenige wo si da gsi, hei ne
ziemlech als Luft behandelt und under sich
gfläset. Was zum Donnerli het das sölle be-
düte? Am nächste Morgge het einisch d'Sunne
gschöne und wills no grad isch Sunntig gsi,
si natürlech di wyhe Hose angebracht gsi. Mi
het du o würtlech bewunderndi Blide gschickt,
aber so bald er het welle es Gspräch a fa
über das günschtige Wätter oder nach em Wäg
nach Deschineee frage, hei d'Froue afa ver-
tatteret dri luege und nume us purlöttiger
Höflichkeit z'Mötigschte und brosmet. Zum De-
sfärt z'Mittag hets Heitibrei gä und wil em
Hans Zimmerma dä nid pahet het, het er Chäs
verlangt. I Zyt vo ne re Gefunde isch e Biß
Chäs vor im Täller gläge wi für ne säch-
schöpfigi Familie und d'Kurgecht hei enand
ganz ängschlech agluegt. Im schönste Sonne-
schin isch er du gäge Deschineese bummlet,
trifft dert uf e me Bänkli e Dame vom Hotel,
setzt sed zue ne re (er het ja der fescht Vor-
sah gha sed z'amüsiere) und wott grad es
Gspräch a fa, wo si verläge hüeschlet, öppis
murmlet und der Bär ab galoppiert, wi
wenn der Bös hinder ere wär. Ganz ver-
schmejet isch du der Hans Zimmerma blibe
ishe und het vo Zyt zu Zyt der Chopf
geschüttlet. Drei Tag isch das no so i der
Art gange, bis einisch Murte über isch gsi
und er mit zündtrottem Chopf i ds Bureau
geit und d'Pangtionshaltere fragt, was das
eigetlich für nes merkwürdigs Benäh sig vo
irne Gschä. Di Frou isch chäsbleich worde,
het gshoteret und gschtagget und gseit, si be-
griffi nüt und er soll vilicht besser i nes grö-
hers Hotel, wo meh Lüt sige. Das het er
sed nid zwöimal la säge, het d'Rächdig ver-
langt, d'Lüre zue gschmättet und isch ga
pade.

Im Hotel Chrüh und Blüemlisalp hinde
isch no Platz gsi. Und richtig, chum nach
paar Stund ich der wyghohet Herr Zimmerma
mit ere reizende dütsche Dame im Garte gsäse,
het der Tee gno mit e me Ehepaar us Paris
und am Abe e Walzer gwagt mit e me luf-
tliche Basslerli. Hertulanum isch das e-n-anderi
Luft gsi! Ei Tag isch nätter gsi als der
ander und nach vierzähe Tag isch der Herr
Zimmerma mit äbe so glänzige Auge wider i
z'Bureau cho wi di andere und het vo der
dütsche Dame sogar e Photo mit widmung
i der Brieftäschle ume treit. — Ja und jiz
das verflixte „Belvoir“? Der Hans het nüm
vil drüber nach tänkt und het richtig o nie
erfahre, warum me ne dert behandelt het,
wi wenn er d'Cholera hät gha. Es isch näm-
lech so gsi: eine vo dene zwo Bluderhofemane
isch der mondäne Dactylo vom Bureau ihre
Buesefründ gsi und het natürlech der Herr
Zimmerma vo Gseh gchennt. Bi där schlächtige
Wätter si di zwo Junge uf allerlei verrükti
Zue cho, hei under anderem de Kurgecht vom
„Belvoir“ und de Wirtslüt erzellt, dä neuu
Pangtionär sig nid ganz normal, er sig rächt
gäbig, we me nume z'Mötigschte mit ihm redt,
aber irgend es Wort, irgend e Chlinigkeit chönn
ne ergere und de überchömm er ganz schlinni
Tobtschtafäll, i dene er zu allem Furchtbare
fähig sig. Ae Wunder, daß me ne behandelte
het, wi-n-es ungschalets Ei. — Jhm isch hinde-
dri ja alls Wurscht gsi, er hät gwüß o nume
glahet, wenn er dä Streich verno hät, denn
dä isch ja d'schuld gsi, daß er i ds andere
Hotel züglet isch und — i mues jiz das
o no säge — er überchunnt fäsch all
acht Tag e Brief us Mannheim! Wär weiß!
Anneliesi.